

sen kom i tanker om, at han jo slet ikke bryder sig om EU, så derfor går det ikke at rose EU.

Jeg synes nu alligevel, vi sammen skal glæde os over, at det ikke bare er lykkedes at lande aftalen, men også er lykkedes at fastholde målene og lykkedes at fastholde arkitekturen. Det er lykkedes at fastholde målene: at EU reducerer sine CO₂-udledninger med 20 pct. i 2020 – det kan blive til 30 pct. som led i en global aftale – at EU går på 20 pct. vedvarende energi i 2020, og at EU forbedrer sin energieffektivitet med 20 pct. i 2020. Det må man vel trods alt medgive for tiden er det mest ambitiøse bud, nogen region i hele verden ikke bare har foreslået, men rent faktisk nu altså også har vedtaget. Jeg har forstået, at Europa-Parlamentet netop for en time siden har stemt ja med overvældende majoritet. Det synes jeg altså man må glæde sig oprigtig over, også selv om der er mange, der lige nu har travlt med at sige, at EU har tabt pusten. Nej, EU er de eneste, der sådan set har haft noget konkret at byde på.

Kan vi så købe os fra det hele? Nej, det kan vi ikke. Danmark har lagt vægt på, at vi holder os inden for det, der hedder supplementaritetsprincippet. Det vil sige, at det meste altså skal ske på hjemmebane, og så kan man supplere med forskellige projekter og andet i ulandene. Det er faktisk også ret væsentligt for at få en international aftale på plads, at man laver projekter i udviklingslandene – vel at mærke gode projekter, projekter med miljømæssig integritet, og det er præcis det, Danmark vil supplere med. Men det er et supplement.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:05

Per Clausen (EL):

Nu har ministeren helt uret; jeg benytter enhver lejlighed til at rose både EU og regeringen, hvis der er grund til det. At der så ikke ret tit er grund til det, er jo så en anden kedelig sag.

Men det, der ligesom er pointen her, er, at nu siger ministeren, at man overholder supplementaritetsprincippet – altså, at det er et supplement – men er realiteten ikke, at den aftale, man har lavet, giver mulighed for, at nogle lande, herunder Danmark, faktisk kan købe sig til omkring 75 pct. af den reduktion, som man har lovet? EU har indgået en aftale nu under megen ramsjang og sagt, at det er 20 pct., men i virkeligheden er det 10 pct., man reducerer med i EU. Den reduk-

tion, der i øvrigt sker, skal ske uden for EU-området.

Er det ikke rigtigt forstået, at når man tidligere har sagt, at en forudsætning for at nå de mål, som man gerne vil nå, er, at de udviklede, industrialiserede lande reducerer med 25-40 pct. i 2020, så var meningen, at den reduktion skulle foregå i de udviklede lande og ikke alle mulige andre steder?

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Altså, nu kender jeg ikke til det tal. Jeg ved ikke, hvordan hr. Per Clausen har stykket det sammen, men jeg kan bare sige, at inden for kvotesystemet er der ingen diskussion om det. Der er nogle rigtig klare regler i dag, og det er der også fremadrettet.

Det, der er det store, nye ukendte, er, hvad der sker med det, der ligger uden for kvotesystemet. Hvor meget kan man købe sig til? Og der må jeg lige sige, at det jo ikke betyder, at fordi man har en mulighed, så vil man bruge den fuldstændig. Jeg kan i hvert fald for den danske regerings vedkommende sige, at der jo er en grund til, at vi er kommet med et transportudspil, der som sit omdrejningspunkt har, at CO₂-udslippet skal mindskes.

Der er jo en grund til, at vi lige nu sidder med og i januar vil præsentere et grønt vækstudspil, der handler om landbruget, og som også som et af sine omdrejningspunkter har, at CO₂-udslippet fra landbruget skal mindskes. Der er en grund til, at der lige nu sidder en skattekommission, der har i opdrag at komme med et grønt bud på en skattereform – noget, der altså også kan give incitamenter til at bruge mindre energi. Alt det og meget mere ville Danmark jo ikke sætte i gang, hvis vi bare tænkte: Lad os se, hvor meget vi kan købe i udlandet.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:07

Per Clausen (EL):

Når man er i en situation, hvor CO₂-udslippet i Danmark er begyndt at stige, og når man er i den situation, at man har masser af planer undervejs, fordi man i årevis har forsømt at gøre noget, er det klart, at man, selv om det, man så skulle opnå, kun var en reduktion i selve Dan-